

1. DEMOGRAFICKÉ ASPEKTY ŽIVOTA CIZINCŮ

Vymezení pojmu a pobytu cizince v ČR

Pobyt cizinců v ČR se řídí zákonem č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, a zčásti také zákonem č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších úprav.

Cizincem se rozumí fyzická osoba, která není státním občanem České republiky. Nabývání a pozbývání občanství ČR je řešeno zákonem č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, a dále zákonem č. 193/1999 Sb., o státním občanství některých bývalých československých státních občanů.

V Doporučeních OSN ke statistice zahraniční migrace z roku 1998 je pobyt v délce 3 měsíce až 1 rok považován za krátkodobý pobyt, který nezakládá změnu země obvyklého pobytu. Proto je tato kategorie v tabulkách zahrnována variantně - viz dále.

Vstup, pobyt a vycestování z území České republiky je v kompetenci Ministerstva vnitra ČR, Ministerstva zahraničních věcí ČR a Policie ČR. Cizinec může na území ČR pobývat přechodně nebo trvale. Důvody pro neudělení dlouhodobého víza nebo jiného povolení k pobytu (přechodnému i trvalému) jsou vymezeny zákonem. Ministerstvo zahraničních věcí rozhoduje o udělení krátkodobého víza (tj. víza k pobytu do 90 dnů), tato oblast je upravena nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex), o prodloužení doby pobytu na krátkodobé vízum pak rozhoduje policie (odbor cizinecké policie). Policie (ředitelství služby cizinecké policie) rovněž rozhoduje o udělení krátkodobého víza na hraničním přechodu.

*K výrazné změně došlo k 1. 1. 2011, kdy vstoupila v platnost novela zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky. Na základě této změny došlo k přenesení působnosti v některých zásadních oblastech z policie na Ministerstvo vnitra, zejména jde o rozhodování o udělení dlouhodobého víza nad 90 dnů a dlouhodobých pobytů u občanů třetích zemí a o agendu přechodných pobytů u občanů EU a jejich rodinných příslušníků. Agenda trvalých pobytů byla na Ministerstvo vnitra převedena dříve, a to již od 1. 1. 2009. **Data obsažená v publikaci se vztahují k roku 2010 a tedy tuto poslední legislativní úpravu nereflektují.** Na změnu je v textu upozorněno formou poznámky pod čarou.*

Lze rozeznat následující kategorie cizinců pobývajících v ČR (dle zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů):

A. OBČANÉ ZEMÍ EU, NORSKA, ŠVÝCARSKA, ISLANDU A LICHTENŠTEJNSKA (ZKRÁCENÉ OBČANÉ EU ¹) A JEJICH RODINNÍ PŘÍSLUŠNÍCI

Rodinní příslušníci občanů EU, kteří sami nejsou občany EU a hodlají pobývat přechodně (déle než 3 měsíce) na území ČR společně s občanem EU, mají odlišný bytový režim od ostatních občanů třetích zemí (hlava IV. zákona č. 326/1999 Sb.).

1. občané zemí EU a jejich rodinní příslušníci, kteří jsou sami občané EU, bez potvrzení o přechodném pobytu nebo povolení k trvalému pobytu

Občané EU mohou na území ČR pobývat přechodně na základě průkazu totožnosti nebo cestovního dokladu, nemusejí disponovat žádným dalším povolením k pobytu. Musí však ohlásit místo pobytu na území policii do 30 dnů ode dne vstupu na území, pokud je předpokládán pobyt delší než 30 dní (povinnost se nevztahuje na ty, kteří tuto povinnost splnili u ubytovatele).

¹ V metodické části textu je používán zkráceně termín „Občané EU“, čímž jsou myšleni občané členských států Evropské unie a občané Norska, Švýcarska, Islandu a Lichtenštejnska. Tato definice vychází ze zákona 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky. V tabulkové části je však rozlišováno mezi občany EU27 (členské státy EU) a občany Norska, Švýcarska, Islandu a Lichtenštejnska.

2. občané zemí EU s potvrzením o přechodném pobytu a jejich rodinní příslušníci, kteří nejsou sami občané zemí EU, s povolením k přechodnému pobytu formou pobytové karty

Potvrzení o přechodném pobytu občana EU se vydá na jeho žádost. Nejedná se o jeho povinnost – je to pouze jeho právo. Potvrzení usnadňuje občanům EU jednání s úřady, bankami a dalšími institucemi.

Rodinní příslušníci občana EU, kteří sami nejsou občany EU a hodlají pobývat přechodně na území ČR společně s občanem EU, jsou povinni požádat policii² o povolení k přechodnému pobytu, tzn. o pobytovou kartu rodinného příslušníka občana EU.

3. občané zemí EU a jejich rodinní příslušníci s povolením k trvalému pobytu

(i) Občan EU získá povolení k trvalému pobytu po 5 letech nepřetržitého přechodného pobytu.

(ii) Rodinný příslušník občana EU získá trvalý pobyt po 5 letech nepřetržitého přechodného pobytu.

(iii) Cizinec, který je nejméně 1 rok rodinným příslušníkem státního občana ČR, který je na území přihlášen k trvalému pobytu, nebo který je rodinným příslušníkem občana jiného členského státu EU, kterému bylo vydáno povolení k trvalému pobytu na území, získá povolení k trvalému pobytu po 2 letech nepřetržitého přechodného pobytu.

Průkaz o povolení k trvalému pobytu občana EU je vydáván s platností na 10 let. Rodinnému příslušníku občana EU je vydáván průkaz o povolení k trvalému pobytu s dobou platnosti shodnou s dobou platnosti průkazu vydaného občanu EU.

B. OBČANÉ ZEMÍ MIMO EU (ZKRÁCENĚ „OBČANÉ TŘETÍCH ZEMÍ“)

4. občané třetích zemí pobývající v ČR krátkodobě (obecně do 90 dnů) bez víz

Občané třetích zemí mohou na území ČR pobývat přechodně bez víza, stanoví-li tak přímo použitelný právní předpis Evropských společenství - nařízení Rady (ES) č. 539/2001, kterým se stanoví seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí mít při překračování vnějších hranic vízum, jakož i seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci jsou od této povinnosti osvobozeni. Dále mohou občané třetích zemí pobývat na základě mezinárodní smlouvy, na základě nařízení vlády a v některých dalších případech vymezených v § 18 zákona č. 326/1999 Sb.

5. občané třetích zemí pobývající v ČR na základě krátkodobých víz do 90 dní

Seznam třetích zemí, jejichž občané jsou povinni mít při vstupu do schengenského prostoru (ČR je součástí tohoto prostoru) víza, je stanoven výše zmiňovaným nařízením Rady (ES) č. 539/2001.

6. občané třetích zemí pobývající v ČR na základě dlouhodobých víz nad 90 dní

Maximální platnost tohoto víza je 1 rok³. Platnost víza nelze prodloužit, navazuje na něj povolení k dlouhodobému pobytu.

7. občané třetích zemí s povolením k dlouhodobému pobytu

Jde o povolení navazující na dlouhodobá víza, nebo v případech vymezených zákonem č. 326/1999 Sb. lze o toto povolení požádat i na zastupitelském úřadu ČR bez předchozího pobytu na základě dlouhodobého víza nad 90 dní; toto povolení je možné vydat i na dobu delší než jeden rok a lze ho prodloužit.

8. občané třetích zemí s povolením k trvalému pobytu

Občané třetích zemí mohou o trvalý pobyt požádat:

² Od 1. 1. 2011 jsou povinni požádat Ministerstvo vnitra ČR.

³ Od 1. 1. 2011 je maximální platnost dlouhodobého víza 6 měsíců.

(i) Obecně po 5 letech nepřetržitého pobytu (započítává se doba pobytu na dlouhodobé vízum a povolení k dlouhodobému pobytu) v ČR. Zároveň se cizinci přízná právní postavení dlouhodobě pobývajících rezidentů v Evropském společenství na území.

(ii) Po 4 letech nepřetržitého pobytu, a to cizinci, který na území pobývá v rámci přechodného pobytu po ukončení řízení o udělení mezinárodní ochrany.

(iii) Bez ohledu na délku předchozího pobytu, pokud o trvalý pobyt cizinec žádá z humanitárních nebo jiných důvodů hodných zvláštního zřetele, v zájmu ČR nebo pokud o něj žádá nezletilé nebo zletilé nezaopatřené dítě cizince s trvalým pobytem na území za účelem společného soužití rodiny.

9. cizinci s uděleným azylem

Úspěšní žadatelé o mezinárodní ochranu pobývajících v ČR; udělený azyl rozsahem práv a povinností odpovídá trvalému pobytu.

10. cizinci s udělenou doplňkovou ochranou

Úspěšní žadatelé o mezinárodní ochranu pobývajících v ČR. Doplňková ochrana se udělí cizinci, který nespĺňuje důvody pro udělení azylu, avšak v řízení o udělení mezinárodní ochrany je zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy z jeho návratu. Udělená doplňková ochrana rozsahem práv a povinností téměř odpovídá trvalému pobytu – zejména s výhradou délky povolení k pobytu.

11. cizinci pobývajících v ČR v rámci dočasné ochrany

Na základě zákona č. 221/2003 Sb., o dočasné ochraně cizinců je možné poskytnout dočasnou ochranu na základě rozhodnutí Rady Evropské unie. Jedná se o opatření při hromadném přílivu občanů třetích zemí, např. v důsledku ozbrojeného konfliktu, živelné pohromy nebo soustavného porušování lidských práv v zemi původu, které by mělo chránit tyto osoby a poskytnout jim dočasné útočiště do doby odeznění kritické situace.

C. OSTATNÍ CIZINCI (bez ohledu na státní příslušnost)

12. žadatelé o mezinárodní ochranu

Jedná se o cizince hledající ochranu před pronásledováním nebo hrozcící újmou. O mezinárodní ochranu mohou žádat všichni cizinci včetně občanů EU (žádost občana EU však bude shledána nepřijatelnou).

13. žadatelé o dočasnou ochranu

Cizinci, kteří žádají o dočasnou ochranu podle zákona č. 221/2003 Sb. a o jejichž žádosti nebylo dosud rozhodnuto.

14. nelegálně pobývajících cizinci v ČR

Např. cizinci pobývajících v ČR po vypršení platnosti víz a povolení k pobytu nebo bez potřebných víz nebo povolení k pobytu apod.

Občanství ČR

Nabývání a pozbývání českého státního občanství je řešeno jednak zákonem č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a jednak zákonem č. 193/1999 Sb., o státním občanství některých bývalých československých státních občanů, ve znění pozdějších předpisů.

Státní občanství České republiky se podle zákona č. 40/1993 Sb., nabývá narozením (§ 3), osvojením (§ 3a), určením otcovství (§ 4), nalezením na území České republiky (§ 5), prohlášením (§ 6 nebo § 18a) a udělením (§ 7a následující).

Dítě nabývá narozením státní občanství České republiky, je-li alespoň jeden rodič státním občanem České republiky nebo jsou-li oba rodiče osobami bez státního občanství, a alespoň jeden z nich má trvalý pobyt na území České republiky a dítě se na jejím území narodí.

Dítě, jehož alespoň jeden osvojitel je státním občanem České republiky, nabývá státního občanství České republiky dnem právní moci rozsudku o osvojení.

Dítě narozené mimo manželství, jehož matka je cizí státní občankou, případně osobou bez státního občanství a otec státním občanem České republiky, nabývá státní občanství České republiky dnem souhlasného prohlášení rodičů o určení otcovství nebo dnem právní moci rozsudku o určení otcovství.

Fyzická osoba nalezená na území České republiky je státním občanem České republiky, pokud se neprokáže, že nabyta narozením státní občanství jiného státu.

Fyzická osoba, která byla k 31. 12. 1992 státním občanem České a Slovenské Federativní republiky, ale neměla ani státní občanství České republiky ani státní občanství Slovenské republiky, si může zvolit státní občanství České republiky prohlášením (§6 cit. zákona).

Fyzická osoba, která měla k 31. 12. 1992 státní občanství České a Slovenské Federativní Republiky, která nebyla státním občanem České republiky a která měla na území České republiky trvalý pobyt podle zvláštních právních předpisů ke dni 31. 12. 1992 a tento pobyt dosud trvá, anebo která od tohoto data až dosud žije trvale na území České republiky, může učinit prohlášení o nabytí státního občanství České republiky (§ 18a cit. zákona).

Státní občan Slovenské republiky, který měl k 31. 1. 1992 státní občanství České a Slovenské Federativní Republiky a který nabytí státního občanství Slovenské republiky udělením v době od 1. 1. 1994 do 1. 9. 1999, může učinit prohlášení o nabytí státního občanství České republiky, pokud toto občanství již v mezidobí nenabyl jinak (§ 18b cit. zákona).

Státní občan Slovenské republiky, který se narodil na území Slovenské republiky rodičům, z nichž jeden měl státní občanství České socialistické republiky nebo České republiky a druhý státní občanství Slovenské socialistické republiky nebo Slovenské republiky a ke dni 31. 12. 1992 byl státním občanem České a Slovenské Federativní Republiky a současně Slovenské republiky mladším 18 let, může učinit prohlášení o nabytí státního občanství České republiky, pokud toto občanství už v mezidobí nenabyl jinak (§ 18c cit. zákona).

Státní občanství České republiky lze na žádost udělit fyzické osobě, která splňuje současně tyto podmínky:

- má na území České republiky ke dni podání žádosti po dobu nejméně pěti let povolen trvalý pobyt a po tuto dobu se zde převážně zdržuje,
- prokáže, že nabytím státního občanství České republiky pozbude dosavadní státní občanství, nebo prokáže, že pozbyla dosavadní státní občanství, nejde-li o osobu bez státního občanství (bezdomovce), nebo osobu s přiznaným postavením uprchlíka na území České republiky (doklad o pozbytí dosavadního státního občanství lze obstarat až poté, kdy je žadateli vydán příslib udělení státního občanství České republiky),
- nebyla v posledních pěti letech pravomocně odsouzena pro úmyslný trestný čin,
- prokáže znalost českého jazyka a
- plní povinnosti vyplývající z ustanovení zvláštního právního předpisu upravujícího pobyt a vstup cizinců na území České republiky (zákon č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů), povinnosti vyplývající ze zvláštních předpisů upravujících veřejné zdravotní pojištění, sociální zabezpečení, důchodové pojištění, daně, odvody a poplatky.

Podle zákona č. 193/1999 Sb., o státním občanství některých bývalých československých státních občanů, ve znění pozdějších předpisů, mohou fyzické osoby, které pozbyly státní

občanství Československé republiky, Československé socialistické republiky, České socialistické republiky nebo České republiky v období od 25. 2. 1948 do 28. 3. 1990 propuštěním ze státního svazku nebo v souvislosti s nabytím státního občanství jiného státu, s nímž měla nebo má Česká republika uzavřenu smlouvu upravující otázku zamezení vzniku dvojího státního občanství, učinit prohlášení o nabytí státního občanství České republiky. V případě nabytí českého státního občanství tímto způsobem není vyžadováno obnovení pobytu v České republice ani prokázání pozbytí dosavadního státního občanství.

Obsah kapitoly 1

V této kapitole se lze setkat s kategoriemi osob, které byly v seznamu na začátku textu zařazeny do oddílů A2, A3 (občané EU a jejich rodinní příslušníci s povolením k přechodnému a trvalému pobytu), dále B6, B7, B8, B9, B10, B11 (občané třetích zemí s vízem nad 90 dnů, s dlouhodobým pobytem, s trvalým pobytem, cizinci s uděleným azylem, s udělenou doplňkovou ochranou a cizinci v rámci dočasné ochrany) a dále C12 a C13 (žadatelé o mezinárodní ochranu a žadatelé o dočasnou ochranu).

Od roku 2009 je v tabulkách uváděna kategorie pobytu na 12 měsíců a déle, která zahrnuje cizince s trvalým pobytem a dřívější kategorii cizinců s povoleným dlouhodobým pobytem. Zmíněná kategorie je součástí Nařízení EP a Rady č. 862/2007, o statistice Společenství v oblasti migrace a mezinárodní ochrany, a statistiky za tuto kategorii jsou po členských zemích EU vyžadovány Eurostatem.

ČSÚ získává data o počtu cizinců z různých zdrojů – Ředitelství služby cizinecké policie ČR poskytuje data o počtech povolení k pobytu a víz nad 90 dní. Údaje o žadatelích o mezinárodní ochranu a osobách s uděleným azylem či doplňkovou ochranou jsou poskytovány Odborem azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR. Dalším zdrojem dat pro kapitolu 1 jsou údaje o nabytých občanstvích ČR Odboru všeobecné správy Ministerstva vnitra ČR, která lze nalézt v tabulce 1-10. Důležitým zdrojem dat pro tuto kapitolu jsou i údaje demografické statistiky o demografických událostech cizinců (sňatek, narození, potrat, rozvod, úmrtí), které lze nalézt v tabulce 1-9. a grafu zařazeném do kapitoly.

Tabulky na počátku kapitoly (tj. 1-1. až 1-3.) vycházejí z počtu cizinců, který je ČSÚ poskytován Ředitelstvím služby cizinecké policie. V souladu s požadavky mezinárodních definic jsou pak v tabulkách 1-4., 1-5. a 1-6. k těmto údajům připočítávány i počty cizinců, kteří měli k příslušnému datu v ČR udělený azyl či doplňkovou ochranu. Tyto tabulky pak zobrazují celkový počet těchto cizinců (cizinci ŘS CP a cizinci s uděleným azylem či doplňkovou ochranou), příp. uvádějí počty cizinců s tzv. povolením k pobytu v ČR (tj. celkový počet cizinců včetně osob s uděleným azylem či doplňkovou ochranou, bez cizinců s vízem nad 90 dnů - tyto osoby nesplňují podmínku délky pobytu nad 1 rok tak, jak je vyžadováno mezinárodními definicemi). Tabulky 1-4., 1-5. a 1-6. představují nejobecnější shrnutí základních typů pobytů cizinců v ČR a zároveň obsahují počty a podíly cizinců právě s těmito typy pobytů k příslušnému datu a vztah k obyvatelstvu ČR. Tabulka 1-7. obsahuje celkový počet cizinců bez osob s uděleným azylem či doplňkovou ochranou v členění podle nejčastějších státních občanství a krajů. Následující tabulka 1-8. pak poskytuje informace o věkové a pohlavní struktuře cizinců v ČR, s výjimkou osob s uděleným azylem či doplňkovou ochranou. Tabulka 1-9. uvádí přehled o demografických událostech cizinců a poslední tabulka kapitoly, tabulka 1-10., je pak zaměřena na cizince, kteří nabyli státní občanství ČR.

Kategorie „pobyt na 12 měsíců a více“ zahrnuje cizince ze třetích zemí pobývajících v ČR na základě povolení k trvalému nebo dlouhodobému pobytu a občany zemí EU, Norska, Švýcarska, Islandu a Lichtenštejnska pobývajících v ČR na základě potvrzení o přechodném pobytu nebo povolení k trvalému pobytu. V uvedené kategorii nejsou tudíž zahrnuti cizinci pobývajících v ČR na základě víz nad 90 dní.

Dvojitě čáry mezi sloupci znamenají zásadní změnu legislativy nebo statistické definice: K první zásadní změně došlo v roce 2000 z legislativního hlediska (počátek platnosti nového zákona o pobytu cizinců). Zatímco do té doby rozlišoval zákon trvalé, dlouhodobé (nad 180 dní)

a krátkodobé (do 180 dní) pobyty, od počátku roku 2000 přestal existovat v zákoně termín dlouhodobý pobyt a povolení k dlouhodobému pobytu bylo nahrazeno vízem nad 90 dní.

Další změna následovala rok poté - **v roce 2001** a v tomto případě šlo o **změnu statistické definice obyvatelstva**. V návaznosti na Doporučení OSN ke statistice zahraniční migrace a na Sčítání lidu, domů a bytů začali být do obyvatelstva ČR zahrnováni i azylovníci a cizinci pobývající v ČR na víza nad 90 dní, jejichž délka pobytu překročila 1 rok (do té doby bylo obyvatelstvo ČR tvořeno pouze osobami s trvalým pobytem na území).

K podstatné změně, a to **jak legislativní, tak definiční**, došlo **v roce 2004**. Legislativní změny souvisely hlavně se vstupem ČR do EU (bylo nutné vymezit dvě kategorie cizinců s různým pobytovým režimem v souvislosti s právem EU v oblasti volného pohybu osob). Dnešní legislativní podoba pobytového režimu je shrnuta v první části textu kapitoly.

K další změně, která se v tomto případě týkala **zdroje přejímaných dat**, došlo **v roce 2008**. Počínaje uvedeným rokem přebírá ČSÚ údaje demografické statistiky o zahraničním stěhování cizinců z Informačního systému evidence obyvatel (ISEO) Ministerstva vnitra ČR. Do roku 2007 byly tyto statistiky čerpány z Cizineckého informačního systému (CIS) Služby cizinecké policie. V této souvislosti je třeba upozornit na skutečnost, že údaje z ISEO a CIS vykazují určité odlišnosti (důvodem jsou legislativní změny v oblasti informačních systémů a složitost definic vztahujících se k jednotlivým kategoriím a druhům pobytu). Srovnatelnost údajů týkajících se zahraniční migrace cizinců s údaji předcházejícími rok 2008 je proto omezena.

K poslední změně došlo od 1. 1. 2011. Na základě této změny došlo k **přenesení působnosti v některých zásadních oblastech z policie na Ministerstvo vnitra**, zejména jde o rozhodování o udělení dlouhodobého víza nad 90 dní a dlouhodobých pobytů u občanů třetích zemí a o agendu přechodných pobytů u občanů EU a jejich rodinných příslušníků. (Agenda trvalých pobytů byla na Ministerstvo vnitra převedena dříve, a to již od 1. 1. 2009). Data obsažená v publikaci se vztahují k roku 2010, a tedy tuto poslední legislativní změnu nereflektují.

* * * * *

Počet legálně pobývajících cizinců (tj. s vízy nad 90 dní nebo s některým z typů povolení k pobytu, včetně registrovaných občanů EU) na území ČR v roce 2010 mírně poklesl, a to na 424 tisíc (vs. 433 tisíc v roce 2009). Z toho 98 % tvořili cizinci pobývající na území ČR 1 rok a déle. Podíl žen-cizinek z celkového počtu cizinců oproti roku 2009 mírně vzrostl, na 43 %.

Věková struktura cizinců vykazuje oproti věkové struktuře majoritní populace určité odlišnosti, které lze vysvětlit převažujícími ekonomickými motivy migrace cizinců do ČR (většina z nich přichází za výdělkem). Silně jsou zastoupeny zejména věkové kategorie mladšího produktivního věku, tj. 25-39 let. V tomto věkovém rozmezí se koncem roku 2010 nacházelo 41 % všech legálně pobývajících cizinců. Naopak velmi nízké podíly v porovnání se strukturou populace ČR připadají na děti a osoby v poproduktivním věku.

Mezi cizinci převažují občané třetích zemí. Občané EU tvoří zhruba jednu třetinu (32 %) z celkového počtu cizinců. Mezi cizinci ze třetích zemí dominují občané Ukrajiny, následováni Vietnamci a Rusy. Nejpočetnější skupiny z hlediska státního občanství mezi cizinci ze zemí EU představují Slováci, Poláci a Němci.

Z hlediska územního rozmístění patří mezi regiony s nejvyšší koncentrací cizinců Praha a Středočeský kraj, s odstupem následují kraje Jihomoravský a Ústecký. Mezi pražskými obvody jsou z hlediska absolutních počtů na předních místech Praha 4, Praha 5 a Praha 9. V rozmístění cizinců však existují patrné rozdíly podle státního občanství. Občané sousedních zemí se obecně více soustřeďují v blízkosti hranic ČR s tím kterým státem. Občané Ukrajiny jsou významněji zastoupeni v Praze, Středočeském a Jihomoravském kraji. Občané Vietnamu se ve vyšší míře usazují v Praze a česko-německém pohraničí. Atraktivními regiony pro občany Ruska jsou Praha, Středočeský a Karlovarský kraj. V rámci hl. m. Prahy je patrná vyšší koncentrace občanů Ukrajiny na území městského obvodu Praha 9. Občané Vietnamu jsou pak ve větší míře soustředěni na území Prahy 4.